Ч. 56 Пятниця 10 (23) марта 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
. Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Угодова конференция. — З угорского сойму. — Сербско-болгарскі відносини. — Росийско-турецкий договор. — Полудново-африканьска війна.)

На вчерашнім засіданю угодової конференциї, в справі уживаня язика в краєвих урядах чеських, вивязала ся дискусия загальна, в котрій заступники обох сторін зазначили своє становище. Із сторони правительства забирав голос президент міністрів др. Кербер. Остаточно порішено на найблизшім засіданю, що відбуде ся нині, довести до кінця наради над проектами, дотикаючими реформи виборчої до сойму і справи язикової при автономічних властях, а на засіданю, що відбуде ся в пятницю, вести дальшу дискусию, розпочату на вчерашнім засіданю. На вчерашнім засіданю заявило правительство готовість завести чеський язик, яко урядовий у внутрішній службі під деякими услівями. Вчера відбула ся спільна нарада Молодочехів і ческих февдалів і поручила дрови Енґлеви зложити нині заяву в справі ческого язика у внутрішнім урядованю, та зажадала, аби др. Кербер висказав нині ясно яке становище займе правительство в тій справі.

На вчерашнім засіданю угорского сойму візвав президент міністрів Сель палату до вибору квотової депутациї та поставив внесене, щоби той вибір відбув ся в суботу. Пос. Піхлер виступив против того внесеня, вказуючи на то, що і австрийска палата послів не вибрала квотової депутациї. Президент міністрів заявив, що угорска депутация постарає ся зараз по уконституованю зійти ся з австрийскою. Мандат депутациї не звязаний ні парляментарною сесиєю, ні ніяким иншим речинцем. Позаяк в палаті не було комплету, то над внесенєм міністра не голосовано.

З Білгорода доносять, що сербскі політичні круги дуже занепокоєні що раз більшим впливом Росиї в Болгариї і русифікациєю Чорногори. В Цетиниї росийский міністерияльний радник Мілер грає ролю росийского намістника. Ситуация тим гірша, що в Сербії відносини до Росиї в послідних часах погіршили ся. В Болгариї опінія публична звертає ся що раз більше против Сербії, що показало ся навіть в недавній демонстрациї народної товпи, перед палатою сербскої дипл299матичної аґентури в Софії. В Білгороді занепокоєні також вістями про ділальність македоньского комітету в Болгариї і грозячими розрухами в Македониї. Сербске правительство поки-що не виступає против того, бо занятє тепер иншими внутрішними справами, але остаточно буде мусіло заняти супротив грозячої небезпечности якесь становище і постарати ся о запевнене супою на Балканах.

Росийско-турецкий договор в справі будови зелізниць в граничних провінциях Малої Азиї вже принципіяльно порішений. Тепер розходять ся лише о подробиці конвенциї. Хоч під тим взглядом істнують ще різниці поглядів, надіють ся, що остаточна угода наступить в найкоротшім часі. Окрім того в Туреччині намірюють продовжене зелізничої лінії з Анґори віддати німецким капіталам і дальші концесиї на будову зелізниць віддати Німцям.

Вечірні часописи доносять з Кронштадту, що вібрані там Бури дожидають сильні духом, надходячих Анґлійців. Президент Кріґер і Штайн виголосили одушевлені промови, в котрих висказали, що хоч навіть Блюмфонтен заняте Анґлійцями, то остаточно Бури оборонять свою независимість. — З Варрентон над рікою Валь доносять, що прийшло там до битви з Бурами. Бури держали ся цілий день а в ночи уступили до Хрістиянії, забравши з собою пушки і муніцию. — Штабові німецкі лікарі др. Крумахер і Шмідт, що були вислані до анґлійскої кватири, служили там як санітарні офіцири до 21 лютого, а відтак вернули до Берлина. Они кажуть, що санітарні анґлійскі устроєня дуже добрі. Також оповідають, що спосіб веденя війни Бурами знаменитий. За ціль своїх куль брали они все попри анґлійских офіцирів також вояків Шкотів, котрих чудацкої одежи не могли стерпіти.

Новинки.

Львів дня 22-го марта 1900.

— **Загальні збори „Видавничої Спілки" у Львові** відбули ся передвчера в комнатах товариства ім. Шевченка. Проводив голова надзираючої

---

35)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Бербин

(Дальше).

Коли король прийшов до великої палати державної, уставила ся громада відпоручників, присланих на торжество, в так довгий ряд, що єму кінця не було видко, і пустилась простими улицями Вавилону до замку.

Мірти і пальмове галузє, рожі, цьвіт маку і олеандрів, осикове, пальмове та лаврове листє лежало на всіх улицях. Кадило і мирра та тисячі инших пахощів наповняли воздух, на всіх домах висіли і повивали хоругви та коври. Оклики радости та вигойкуванє безчисленного вавилоньского народу, котрий, прилучений лиш кілька літ тому назад до перскої держави, носив свої кайдани азийским звичаєм, як би яку прикрасу, доки боявє ся сили свого покорителя, заглушав пронизуючі звуки медяних труб, лагідні голоси фриґійских флетів, цимбали і гарфи жидів, решітки Пафляґонців, скрипки Йонців, великі бубни і кітли Сирийців, мушлї і барабани Арийців знад устя Індуса та голосні тони бактрийских воєнних сурм.

Запах, пишнота красок, блеск золота і дорогого каміня, ржанє коний, гойканє та сьпіви, сполучали ся разом в одну цілість, що аж голова завертала ся і серце аж живійше било з радости.

Ніхто з відпоручників не прийшов на торжество з порожними руками. Одні вели по кілька благородних коний, другі величезних слонів і сьмішних малп, треті кілька носорогів і буйволів в чапраках і позакосичуваних звисаючими кутасами, четверті бактрийских верблюдів з двома горбами, з золотими напийниками на кудлатих шиях. Инші привезли цілі вози рідкого дерева і слоневої кости, прекрасно ткані вироби, срібну і золоту посудину, ванни повні золотого порошку і золотих лісок, рідкі ростини до городів а до королівского зьвіринця заграничні зьвірята, між котрими визначали ся особливо антильопи, зебри, рідкі роди малп і папуг [1]), що були приковані до зелених дерев, і тріпаючи крилами, представляли веселий вид.

Ті дарунки уважали ся за данину покорених племен. Скоро їх показано королеви, оглядали їх скарбники і писарі, відважували, і або уважали їх достаточними та приймали, або відкидали яко недостаточні. В сім послідним случаю, мусіли ті, що скупо дали, платити подвійно [2]).

Похід той, не задержуючись нігде, прийшов аж перед браму державної палати, бо служба з нагаями і войско творили по обох боках улиць шпалір і не допускали, щоби нарід глотив ся і заступав дорогу.

Коли вже була величава їзда короля до місця приношеня жертв, підчас котрої за єго возом ведено лиш самих красно убраних коний пятьсот штук, а похід відпоручників можна було також назвати сьвітлим, то вид великої салї тронової був таки просто чаруючим і аж за очи ловив.

В єї глубині стояв на шести ступенях золотий престол, а на кождім ступени були по два золоті пси, що ніби стерегли єго; понад престолом піднимав ся на золотих, дорогим камінєм висаджуваних стовпах пурпуровий бальдахін, на котрого дашку були два крилаcті кружки, ферверн [3]) короля.

---

[1]) Сей опис взяв Еберс з горорізьб, які знаходять ся на чорнім обеліску Сальманасара II. з Німруд Келля і других викопаних памятників.

[2]) В часі сего оповіданя накладали перскі королі в своїй державі податки, коли і як великі хотіли. Аж наслідник Камбізеса, Дарій, завів порядок в податках і длятого прізвали єго „крамарем". Але ще й в пізнійших часах посилано королеви данину в натурі.

[3]) Феруер або фервер єсть то духова часть чоловіка, єго душа сполучена з розсудком. Він був вже давно перед уродженем, сполучає ся з нами, скоро приходимо на сьвіт, і покидає наше тіло, коли умираємо. Фервер єсть у Перзі[illegible], що у Єгиптян Ка; він боре ся зі злими [illegible]ами (дівами) і єсть причиною нашого житя; [illegible]о з нас вийде, то тіло розпадає ся. Пс[illegible] скоро він добре робив, стаєсь безсмертним в про-

ради Спілки, проф. М. Грушевский. Зі справозданя дирекциї дізнали ся зібрані, що Видавнича Спілка має 74 членів, а квота вплачена на уділи виносила в минувшім році 4.996·62 корон. Товариство видало до кінця минувшого року 12 книжок белетристичного змісту (доси 15) і дві брошурки суспільно-політичного змісту в обемі $101\frac{1}{2}$ аркушів друку. Окрім того видано кільканайцять формулярів для адвокатів. Кошт сих накладів виносив 7.346·45 корон. Протягом десяти місяців обнятого справозданем року вплинуло за ті видання 3.868·48 корон, а на довжниках є ще 1.294·44 кор., отже разом 5.162·92 корон. То значить, що в так короткім часі вернули ся майже $\frac{3}{4}$ коштів накладу. Чистий зиск виносить 1.089·77 корон. По справозданю контрольної комісиї і по переведеній дискусиї ухвалено розділити его в слідуючий спосіб: На дивіденди ухвалено виплатити членам по 6% від вплачених уділів; 20% (т. є. 217·85 кор.) призначено на резервовий фонд, 20% на запомоговий фонд літератів, а решту ухвалено вписати на біжучий рахунок сего року.

— **В Яворові**, в 39-ті роковини смерти Т. Шевченка відбудуть ся в неділю, дня 25 н. ст. марта в сали „Сокола" музикально-вокальні вечерниці, при ласкавій участи славної орхестри з Махнова, що визначилась на концертах у Львові і инших містах: Програма: 1. Вступне слово. 2 Лавровский: Козак до торбана, хор. 3. Barkarola, орхестра. 4. Шевченко: Хустина, декламация. 5. Вахнянин: Закувала, хор. 6. Думки і коломийки, орхестра. 7. Шевченко: Посланіє, декламация. 8. Heimweh, орхестра. 9. Відчит. 10. Народний гимн, хор і орхестра. — *Комітет.*

— **В память XXXIX роковин смерти Тараса Шевченка** відбуде ся дня 25 марта 1900 р. в салі маґістратскій в Теребовли, заходом товариства: „Міщаньска читальня" вечерок вокально-музикальний, з такою програмою: I). 1. Відчит; 2. „Верховино" гарм. М. Лисенка. (хор мішаний); 3. Декламация жіноча; 4. „Три шляхи" слова Т. Шевченка, муз. Г. Топольницкого. (хор мужеский); 5. „Не забудь юних днів" сл. І. Франка, муз. М. Лисенка. (сольо про сопрана з фортепяном); 6. „Купало" Акт І. ява 5. Н. Вахнянина. (хор мішаний). — II). 7. „Вулиця" гарм. Ф. Колесси (хори мужескі і мішані); 8. „Фортепян"; 9. „Stepy akiermańskie" сл. А. Міцкевича, муз. Орловского. (хор мужеский); 10. Декламация мужеска; 11. „Кінчить ся день" сл. И. Гушалевича, муз. М. Вербицкого. (хор мішаний і мужеский). — Ціна місць: Крісло 2 К. — Вступ на салю 1 К. Для міщан і селян 30 сот. Білетів можна дістати в торговли М. Карпиньского а в день вечера, від 6. години при касі. Чистий дохід на будову власного дому. Початок о $7\frac{1}{2}$ год. вечером.

— **Арештоване „старости".** Оногди львівска поліция арештувала якогось пана за поліцийне переступство, а коли той вилеґітимував ся, що есть ц. к. старостою з Босни, випущено его на волю. Тепер же вийшло на яву, що той арештований не був нікола і не є старостою, а простий собі волоцюга. А леґітимацию, яку показав на поліциї, найшов на своє щастє, на улици, де згубив єї п. І. М., правдивий староста в Босни, а тепер зголосив ся по ню письмом. Хитрого волоцюгу арештовано знов опісля — вже не яко старосту, але як обманця.

— **Крадіж на почті** львівскій, якої допустили ся були свого часу три союзники, обрабувавши грошевий віз в дорозі з зелізничого двірця на почту, була предметом карної розправи в львівскім суді. По переведенім процесі засуджено Кушніра на 6 літ, Стеця на 7 літ, а Петра Зломкевича на 8 літ тяжкої вязниці, обостреної щотижневим постом. Зломкевичева дістала 4 місяці звичайної вязниці. Засуджені заплакали в голос по відчитаню засуду і всі, крім Зломкевичевої зголосили зажалене неважности з причини за високого виміру кари. По розправі зложили судиї присяжні між собою 16 зр. 20 кр. та передали їх в дарі Кушніревій, котру суд увільнив від обжалованя.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового"** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий" *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4\frac{1}{2}\%$ та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5\frac{1}{2}\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім" на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового" у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти") Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— **В Марківцях**, стация зелізнича і почта в місци єсть на **продаж** стара церков. Близша відомість в уряді парохіяльнім.

Господарство, промисл і торговля.

СТАТУТ

товариства „Сільский Господар" в Олеську.

Щоби показати нашим господарям, як укладають ся статута, потрібні до основаня товариства господарского, подаємо в низу статут першого у нас товариства господарского: „Сільский господар" в Олеську.

§. 1.

Назва товариства: Сільский Господар".

§. 2.

Ціль: піднесене рільництва, огородництва, садівництва і пасічництва.

По за престолом стояли знатні урядники двірскі, що носили мітлиці і віяри; по обох его боках стояли столові товариші короля, его свояки і приятелі, достойники державні, найзнатнійші єреї і евнухи.

Стіни і стеля салі були вибиті блискучою золотою бляхою а поміст був виложений пурпуровими коврами.

Криласті бики з людскими головами лежали віби сторожі перед срібними дверми сьвітлиці, а на подвірю палати уставилась була прибочна ґвардия, котрої ратища були украшені золотими і срібними яблоками. Они мали на собі золоті панцирі на пурпурових кабатах, острі мечі в золотих похвах, що сьвітили ся від дорогих каменів, і високі перскі шапки. Межи ними відзначала ся високим ростом і сьмілою поставою чета „безсмертних" [4].

Звістителі і провідники для чужих з короткими палицями із слоневої кости вводили відпоручників до сьвітлиці і попри престол. Они кидали ся перед ступенями на землю, як колиб хотіли єї цілувати, і ховали руки в рукави своєї одежі. Заким що відповіли королеви на яке его питане, обвязувано їм долішню часть їх лиця хусткою, щоби їх нечистий віддих не доходив до чистої его особи.

Камбізес розмавляв з найзнатнійшими відпоручниками ввічливо або остро, після того чи був вдоволений дарунками і послухом поодиноких провинций. Коли на кінці походу підійшло посольство жидів до престола, відозвав ся він до Евреїв, перед котрими ступали два статочні мужі з острими чертами лиця і довгими бородами, та сказав до них ввічливо: „Стійте!"

Перший з них був убраний так, як убирали ся найзнатнійші і найбогатійші Вавилонці, другий мав на собі пурпурову одежу, утканну з одного кусня, обшиту лелітками і кутасами, прицерізану синьо-червоно-білим поясом і саню одежу на плечах. З его шиї звисала на груди торбинка зі сьвятими жеребами [5], котру украшали дванайцять дорогих каменів, оправлених в золото, з вписаними на них іменами племен ізраильских. Біла обвязка споввивала поважне чоло архієрея, а кінці єї звисали єму аж на плеча.

— Я рад з того, що виджу тебе знову Бельтсазаре [6] — відозвав ся король до мужчини убраного по вавилоньски. — Від часу смерти мого батька ти не показував ся на моїм дворі!

Той, до котрого король так промовив, поклонив ся глубоко і відповів: Ласка мого володітеля робить щасливим твого раба! Коли хочеш засьвітити сонце твоєї ласки для твого раба мимо его недостойности, то вислухай одну просьбу мого бідного народу, котрому твій великий отець позволив вернути до краю своїх батьків. Отсей старик, що коло мене, Йозуа, архієрей нашого бога, не лякав ся далекої дороги до Вавилону, щоби єї тобі предложити. Нехай его мова буде твоїм ушам мила, а его слова нехай знайдуть урожайний кутик в твоїм серци.

— Я вже здогадую ся, чого ви будете жадати! — сказав на то король. — Чи добре здогадую ся, єрею, що ваша просьба відносить ся знову до будови сьвятині у вашій вітчині?

— Для мого володітеля нема нічого тайного — відповів єрей і поклонив ся низько. — Твої слуги в Єрусалимі раді би виділи лице свого володітеля і просять тебе моїми устами, щоби ти загостив до краю їх батьків, і щоби ти позволив ставити дальше сьвятиню, котру твій отець, що в ласці божій, призволив будувати.

Король усьміхнув ся і відповів: Ти умієш предложити свою просьбу з хитростю твого народу та вибираєш такі слова і таку пору, якої потреба! В день моїх уродин годі мені відмовити просьбі вірного народу, тому й обіцюю тобі, що загощу, скоро лиш буде можна, до доброго міста Єрусалима і до краю твоїх батьків.

— Зробиш велике щастє твоїм слугам — відповів єрей. — Наші оливні дерева і виногради зародять красші овочі, коли до нас прийдеш, на твоє приняте отворимо широко наші брами, а Ізраиль буде з радостию витати свого пана, щасливий подвійно, коли его яко нового пана будови...

— Зажди, єрею, зажди! — відозвав ся Камбізес. — Перша ваша просьба не позістане не вислуханою, бо я бажаю вже від давна пізнати богатий Тирус, золотий Сидон і твій Єрусалим з его чудними забобонами; але як би я хотів вам дати вже тепер призволене до дальшої будови сьвятині, то що лишило би ся мені, щоби вам в слідуючім році зробити якусь ласку?

— Твої слуги будуть витати свого володітеля дарунками, а не просьбами — відповів єрей; — а тепер скажи слово і позволь нам будувати дім богови наших вітців.

— Дивні люди тоті Палестинці! — відозвав ся Камбізес. — Я чув, що ви вірите в якогось єдиного бога, котрого не можна ніяким образом представляти, і що той бог то лиш дух. А чи гадаєте ви, що то воздушне єство вимагає дому? Дійстно, ваш великий дух мусить бути слабим і нужденним, коли єму треба криші від вітрів і дощу та охорони від спеки, котру сам дає. Коли ваш бог єсть всюди, так як наш, то добре, то ставайте на коліна перед ним і моліть ся, так як ми, на кождім місци, а можете бути певні, що він вас буде всюди чути!

тивнім случаю іде до пекла. Він заносить молитви до Бога і длятого буває з'ображуваний яко крилатий кружок.

[4]) „Безсмертними" звали ся длятого, що коли к[illegible] з них погиб або помер, то зараз на его мі[illegible] приходив другий, так, що число тої ґвар[illegible] мусіло завсігди бути 10.000. Ту ґвардию мав вже Кирос установити.

[5]) Урім і тумім (сьвітло і право), два камені, котрі жидівский архієрей уживав до кидання жереба (до льосованя).

[6]) Богатий жид, що остав ся був у Вавилоні. В тім часі був Йозуа жидівским архієреєм. Грамота, виставлена Киросом, о котрій дальше бесіда, есть історичним фактом, і длятого Дарій позволив пізнійше будувати сьвятиню.

§. 3.

Средства: прилюдні відчити і виклади в школах, огородах, садах і пасіках; теоретичне і практичне образоване рільників, огородників, садівників і пасічників; видаване і підпомагане книжок і часописий о всяких галузях господарства; закладане пасік, огородів і шкілок овочевих дерев; устроюване поучаючих віч о господарстві і вистав господарских плодів; посередничене в продажи і купні знарядів і продуктів, входячих в круг господарства, вкінци — о скілько на се позволить маеток товариства — заложене господарскої школи.

§. 4.

Фонди товариства: членьскі вкладки, доходи із заведень товариства, з продажи видавництв господарского змісту, з прилюдних відчитів і вистав; жертви і підмоги.

§. 5.

Постійним місцем осідку є Олесько, місточко в золочівскім повіті. Операцийним округом товариства є два судові повіти, імено Броди і Олесько.

§. 6.

Члени товариства є звичайні і почетні. Членом товариства може бути кождий, хто скінчив 16 літ житя — без ріжниці пола — і хто уплатить до каси товариства 1 корону вступного і 2 корони річно. Хто до кінця марта не заплатить річної вкладки, перестае бути членом товариства. Виділ товариства може для убогих і малолітних членів знизити членьску вкладку річну до 1 корони.

§. 7.

Постійним членом доживотним стае сей, хто одноразово зложить в користь товариства 40 корон. Членами товариства можуть бути институциї і товариства, яко особи моральні; они яко члени можуть бути репрезентовані на вічах і зборах товариства лиш через одну особу і не мають права пасивного вибору до виділу.

§. 8.

Членів почетних іменують загальні збори на внесене виділу з помежи членів людий заслужених около піднесеня рільництва і около розвитку товариства. Члени почетні мають всї права членів звичайних без обовязку плаченя членьских вкладок.

§. 9.

Права членів: *а)* активне і пасивне право вибору; *б)* користати в рівній мірі із заведень товариства; *в)* брати участь в загальних зборах, вічах і нарадах; *г)* жадати від товариства ради, помочи і посередничення при продажи або купні плодів і знарядів господарских; *д)* права вільного вступу на вистави товариства і безплатного місця для своїх оказів; *е)* користати з книжок і письм з бібліотеки товариства під означеними условинами.

§. 10.

Виділ товариства складае ся з 8 членів, котрих вибирають загальні збори звичайною більшостию голосів присутних членів. Вибраними могуть бути лиш тоті члени, котрі постійно замешкують в округах судових Броди-Олесько. Вибрані виділові вибирають з поміж себе голову, заступника голови, секретаря, касиера і 4 референтів поодиноких галузий господарства, а то для рільництва, огородництва, пасічництва і садівництва. Виділ вибрая ся на три роки. Наколи-б котрий член виділу уступив через смерть, неприняте вибору або переселене ся в инший судовий повіт, тоді найблизші загальні збори доповнять виділ вибором иншого члена, котрого мандат важний до кінця трилітної каденциї.

§. 11.

Права і обовязки виділу: Виділ приймае членів, ставить внесеня на іменоване почетних членів, орудуе справами і майном товариства, полагоджуе постуляти і бажаня членів, виконуе рішеня загальних зборів, приготовляе предмети для обрад і відчитів на вічах і зборах, дбае о добро і розвиток товариства.

§. 12.

Всякі письма в справах товариства підписуе голова і секретар виділу з приложенем печатки товариства з написею: „Сільский Господар в Олеську".

(Конець буде).

Курс львівский.

Дня 21-ого марта 1899.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	172·—	176·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	139·50	141·50
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	80·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	95·—	98·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·50	93·20
Банку гіпот. 5% преміов.	109·30	110·—
Банку гіпот. 4½%	98·30	99·—
4½% листи застав. Банку краев.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краев. .	95·50	96·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	94·30	95·—
„ „ 4% льос. в 41 літ.	94·30	95.—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·70	97·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ 4½%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·—	96·70
Позичка краев. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	59·—	62·—
Міста Станиславова	127·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	42·50	43·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	22·20	23·20
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	22·—	25·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	66·—	68·—
Базилїка (Курс віденьский)	13·—	14·—
Joszif (Курс віденьский)	7·—	8·40
Сербскі табакові (Курс віденьский)	—·—	—·—
V. Монети		
Дукат цісарский	11·35	11·55
Рубель паперовий	2·54	2·58
100 марок німецких	118·—	118·60
Доляр америк.	4·80	5·00

— Бог Ізраиля чуе свій нарід на кождім місци, — сказав на то архіерей. — Він вислухав нас, коли ми загибали в неволи у Фараона далеко від вашої вітчини, він чув нас, коли ми плакали над ріками Вавилоньскими! Він вибрав собі твого вітця за срудие нашого освободженя та й нині вислухае він мою молитву і змягчить твое серце. О, великий королю, позволь твоїм слугам побудувати спільне місце жертви для дванайцять розділених племен їх народу, позволь виставити олтар, на котрого ступенях могли би они спільно молити ся за тебе, поставити дім, в котрім би они спільно могли сьвяткувати свої сьвята! За ту ласку будемо безустанно молити господа, щоби він послав благословенне на твою голову а проклятє на твоїх ворогів.

— Позволь моїм братам ставити сьвятиню! — просив і Бельтсазар, найбогатійший і найзнаменитший із оставших у Вавилоні жидів, котрого Кирос дуже відзначав, а навіть нераз і о раду просив.

— А жили би в мирі, як би я вволив вашу просьбу? — спитав король. — Мій батько позволив вам розпочати діло і дав вам навіть средства до его викінченя. Ви вибрали ся в згоді і щастю з Вавилону до своеї вітчини; але при будові сьвятинї настала між вами незгода і роздори. Многі просьби на письмі, підписані найзнатнїйшими Сирийцями, домагали ся від Кироса, щоби він заказав будувати дальше сьвятиню, а от лише що недавно благали мене ваші краяни, Самаританці, щоби я заказав дальше будувати. Моліть же ся до вашого бога, де і як хочете; але длятого, що я вам прихильний, то не можу вам позволити вести дальше діло, котре викликуе між вами незгоду і колотнечу.

— Чи хочеш нам сего дня відобрати ту ласку, котру твій батько лишив нам на письмі? — спитав Бельтсазар.

— На письмі?

— Оно мусить бути ще й нині сховане в архівах твоеї державы.

— Скоро зможете таке письмо знайти і мені показати — сказав на то король, то не лиш позволю вам будувати, але ще й буду вам при тім помагати. Воля мого батька есть для мене так сьвята, як приказ богів!

— А позволиш — спитав Бельтсазар — щоби твоїх писарів заставити перешукати екбатаньский архів, де то письмо мусить знайти ся?

— А вжеж; але я бою ся, що не знайдете нічого! Скажи твоїм краянам, ереи, що я вдоволений узброенем борців, яких они прислали до Перзиї до війни з Масаґетами. Мій полководець, Меґабізос, хвалить їх поставу та їх вигляд. Коби лиш они показали ся так само добрими як у війнах за мого батька! — Тебе, Бельтсазаре, прошу на мое весїле з Египтиянкою і поручаю тобі сказати твоїм краянам Мисахови та Абед Неґови [7]), першим мужам Вавилону, що дожидаю їх нині вечером у мене в гостині.

— Бог пароду ізраильского нехай спошле тобі щастє і благословение! — сказав на то Бельтсазар і поклонив ся низько.

— Се желане приймаю — відозвав ся король — бо уважаю вашого великого духа, котрий мабуть показав богато чудес, не за без сильного! Ще одно Бельтсазаре! Кількох жидів недавно тому насьміваля ся з богів вавилоньских і за то їх покарано. Остережи своїх краянів! Они роблять ся ненавистними своєю забобонностию та своєю гордостию, з якою важать ся говорити, що ваш дух есть одиноким правдивим богом. Беріть собі примір з нас, котрі всьмо вдоволені тим, що маемо, і не тикаемо того, що до других належить. Не уважайте себе за лїпших як всї инші люди! Я вам прихильний, бо сьвідома себе гордість подобае ся мому серцю; але стережіть ся, щоби з тої гордости не робила ся на вашу шкоду зухвалість! Бувайте здорові і будьте певні моеї ласки!

(Дальше буде).

[7]) Імена, про котрі згадуе ся в книзі Даниіла. Еберс не мав инших і взяв ті.

Телеграми.

Відень 22 марта. Оголошено таке урядове донесене: Вінчане Єї цісарско-кор. Вел. архикнягині-вдови Стефанії з цісарско-кор. шамбеляном і дідичним членом палати маґнатів ґр. Елемером Льоняем відбуде ся нині 22 марта в замковій каплици в Мірамаре.

Париж 22 марта. В палатї судовій стрілив вчера три рази до президента трибуналу один аптикар, що програв процес, однако не зранив президента. Виновника арештовано.

Сідні 22 марта. Лучило ся тут кілька случаїв джуми.

Прага 22 марта. Вчера в полудне станула при вікні другого поверха жінка одного урядника з своєю малою дитиною. Нагле задля неуваги матери дитина вирвала ся їй з рук і упала на улицю, але на щастє не на брук а на купу піску, в наслїдок чого не дізнала ніякої ушкоди. Однако мати так наполох[illegible] ся що збожеволїла і треба було перевезти [illegible] заведеня для божевільних.

За редакцию відповідае: Адам Кле[illegible]

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ” передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім роції істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює її практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всі проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами призная, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозі.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з'обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нині вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нині сказати о дусі і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділі белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені праці: *Марії Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділі поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слідуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта

повість п. з.:

І по многих днях. — І по многих літах....

Севера

повість п. з.:

Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:

Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичині з почтовою пересилкою;

Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарні і контори письм.

З друкарні В. Лозиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).